

## Bilag 8.

Nationalbankens Valutakontor.

København, den 30. November 1935.

Ministeriet for Handel, Industri og Søfart.

I Besvarelse af det i Ministeriets Skrivelse af 26. d. M. under 2) nævnte Spørgsmaal skal Valutakontoret fremsende vedlagte 2 Oversigter over Valuta- og Indførselsrestriktioner i Norge og Sverige.

Samtidig skal man til Belysning af de forskellige Forhold i de 3 nordiske Landes Erhvervsstruktur, der har været medvirkende til de forskellige Valuta- og Indførselsrestriktioner, der har været truffet i de 3 Lande, meddele følgende:

Naar Norge og Sverige — som det vil fremgaa af Redegørelsen — i Modsætning til Danmark har kunnet klare sig med mindre indgribende Importreguleringsforanstaltninger, maa det erindres, at de to Landes Økonomi hviler paa et fra Danmark forskelligartet Grundlag. Landbruget har mindre Betydning i Norge og Sverige som Eksporterhverv, og de to Lande har selv en Række Raastoffer ikke blot til eget Forbrug, men ogsaa til Eksport. Danmark derimod er henvist til at indføre betydelige Mængder af Raastoffer til Brug for saavel Landbruget som Industrien. Hertil kommer, at Norge er en betydelig Skibsfartsnation.

Af Norges Eksport i 1934 faldt 6 pCt. paa Landbrugsvarer, 21 pCt. paa Fiskeprodukter, 3 pCt. paa Skovdrift og Trævareindustri, 17 pCt. paa Bjergværks- og Metalindustrien, 24 pCt. paa Papirmasse- og Papirindustrien og Resten paa anden Industri.

Af Sveriges Eksport i 1934 faldt 10 pCt. paa Landbrug og Fiskeri, 17 pCt. paa Skovdrift og Trævareindustri, 30 pCt. paa Papirmasse- og Papirindustri og Resten paa andre Industrivarer.

Af Danmarks Eksport i 1934 faldt godt de to Trediedele paa Landbrugsvarer, det vil sige de Varer, for hvilke Prisfaldet har været relativt størst og Afspærringen i de forskellige Lande størst.

Nationalbankens Valutakontor.

E. B.

Erik Lindgren.